

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ephemeris Ecclesiastica Concionatorvm Hoc Est Considerationes Methodicæ Sev Veritates Practicæ

Ex Vita Domini Jesu, Sanctorumque Gestis In Singulos anni dies mira
facilitate & solertia distributæ ... ; Cum indicibus necessariis

Pars Hyemalis - A Dominica I. Adventus Domini nostri usque ad
Dominicam Septuagesimæ

Haineuve, Julien

Coloniæ Agrippinæ, 1665

Feria 6. De prædicationibus Domini universim consideratis. Si quid nos
revocat à Doctrina Christi, vel ob id maxime recipienda est.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44194

go esset, qui tum neque ad Deum, neque ad homines confugeret, neque ullo remedio uti vellet nonne is & aegrotaret periculose; & in suo se negligens periculo, nonne peccaret graviter? *Quare negligitis? NOLITE negligere, nolite cessare. Qui negligit viam suam, mortificabitur.*

Gen. 42.

Jud. 18.

Prov. 19.

II. PUNCTUM.

SED talis est maxime qui laborat febre animi. Primo, vix morbum sentit, unde Propheta in doloribus dormietis. Deinde, adeo non sentit morbum, ut nunquam melius sibi putet esse, quam cum vehementiori cupiditate ardet; cum amat, cum desiderat, cum sperat, aut cum gaudet. *Transierunt in affectum cordis, concupierunt concupiscentiam.* Denique propone aegroti concupiscentiae remedia; si adolescens est, nondum est tempus; si senex, tempus praeterit. *Vulnus, & livor, & plaga tumens non est circumligata, nec curata medicamine, neque fota oleo;* Haec de morbis animi Propheta, non de corporis. Sic & alius: *Transit messis finita est aestas: & nos salvati non sumus, super contritione filia populi mei, contritus sum & tristatus, stupor obtinuit me! Numquid resina non est in Galnaad, ans, medicus non est ibi? quare igitur non est obducta cicatrix filia populi mei.* Quia scilicet nolunt curari: Hoc fatebatur de se S. Augustinus cum nondum resipisset. *Timebam, inquit, ne me cito sanares a morbo concupi-*

Is. 50.

Ps. 92.

Is. 1.

Jer. 8.

8. Conf. 7.

scientia, quam malebam expleri quam extinguere. Nonne hoc ipsum fateberis? Vis sanus fieri? Responde Christo. Vis remedia? en parata! cur ergo non sanaris? flagis te velle quod revera non vis. *Et non vultis venire ad me, ut vitam habeatis.*

Ioan. 4.

Ib.

III. PUNCTUM.

FEBRIS igitur animi, animo longe est periculosior, quam in febre corporis, corpori; Cum vix ullus aeger corpore, non securari velit & sinat; qui vero cupiditate corripitur, de aegendo potius morbo cogitat, quam sanando. *Cum sanare vellem Israel revelata est iniquitas Ephraim,* Id est tunc maxime apparuit morbus Israelitarum periculosus, insanabilis, & desperatus, quando sanare eum voluit Dominus, quia recusavit sanitatem; & hoc est morbi desperati signum apertius. *Quid enim tandem fiat illi aegro, qui parata remedia recusavit? Audi & treme: Curavimus Babylonem, & non est sanata, derelinquamus eam. O derelinquamus eam. Quis ita loquitur? Cui loquitur? & quid illud quod loquitur, derelinquamus eam. Expende singula, & sermo de remediis cum supersunt, cogita. Erudire Ierusalem, ne forte recedat anima mea a te.*

Osee 7.

Jer. 51.

Ib. 6.

Vide conformem huic Veritatem, Feria 5. infra Hebdomadam 6. post Epiph. Et Verbo, *Morbis, Sanitas, Concupiscentia.*

FERIA SEXTA.

DE PRÆDICATIONIBVS CHRISTI DOMINI, UNIVERSIM CONSIDERATIS.

Aliis civitatibus oportet me Evangelizare regnum Dei, quia ideo missus sum Et erat predicans in Synagoga Galilaeae. Luc. 4.

VERITAS PRACTICA.

I. PUNCTUM.

Siquid nos revocat a doctrina Christi, vel ob id maxime recipienda est.

RATIO EST, Quia quidquid nos revocare potest id non nisi a proprio iudicio, vel ab inordinato appetitu provenire potest. Sed propterea maxime recipienda est doctrina Christi, ut ordinentur pravi illi motus. Ergo, si quid nos ab earevocat, vel ob id maxime recipienda est: In quo sano multi deficiunt.

CUM pro more suo Dominus secessisset in quendam desertum locum, oraturus Patrem, apparuit plebi Galilaeae mixtum illud studium. Primo enim, ut narrat Evangelista, *requirebant eum;* deinde non cessarunt a quaerendo, donec eum invenirent: ac denique inventum sic apud se retinere certatim contendebant, ut inde volentem discedere non paterentur. Quibus ille ait: *Quia & alii civitatibus oportet me Evangelizare regnum Dei, quia ideo missus sum. Et erat predicans in Synagoga Galilaeae.* Quod

Luc. 4.

Marc. I.

Quod alius Evangelista sic refert, *Et ait illis, Eamus in proximos vicos, & civitates, ut & ibi predicem: ad hoc enim veni. Et erat predicans in Synagogis eorum, & in omni Galilea.*

Hic igitur apud institui potest Meditatio de prædicationibus Christi Domini universim considerandis, qua in consideratione Circumstantiæ illæ quæ actionem quam libet comitari, & insignire solent, xpc nei possunt, *Quis quid, ubi, quibus auxiliis, cur, quomodo, quando;* Quæ dum pro devotionis affectu tanisper revolvens, persuasum hoc habe, illud ipsum Evangelium, illam ipsam doctrinam Christi Domini, tibi proponi in usum & praxim quotidianam. O beneficium! Sed quomodo uteris? Quid est quod te ab illa revocet? Quidquid sit, *Vel ob id maxime recipienda est.*

Nam quidquid illud sit, non nisi inordinatum est aliquid, vel à pravo iudicio, vel à depravata voluntate, & appetitu naturali proveniens? Quid enim aliud Veritati, quid aliud Christo & diviniæ Gratiæ sese opponat, quod non si falsum, depravatum & inordinatum? Unde potro illa falsitas & depravatio, nisi à nobis, nisi à natura corrupta, & corruptente iudicium, à que voluntatem? Quam verè sapiens *Quid nequius quam quod excogitavit caro & sanguis?* Nam cum id contra doctrinam Christi sit excogitatum: quid nequius cogitari potest?

Ecl. 17.

Habetur integra Veritas in hanc sententiam, *Feria 2, infra hebdomadam Septuagesimæ.*

II. PUNCTUM.

Sed ob id maxime recipienda est doctrina Christi Domini, ut ordinentur illi motus.

Primo enim universim docet cohibendos omnes illos motus, qui adversus rationem, & fidem insurgunt. *Quid cogitatis inter vos, modica fides?* Deinde speciatim, si quis sit superbiæ, libidinis, avaritiæ, aut cupiditatis concupiscentiæ sensus, particularia documenta subministrat, quibus hic corrigantur. *Nolite in sublime tolli.* Denique conferri gratiam quæ refrænatur concupiscentiæ: intellectum illustrat, voluntatem movet, memoriam excitat, & omni modo adjuvat, ut dum recipitur illa doctrina fiat in animis nostris, quod in corporibus fieri solitum narrat Evangelista, cum prædicaret Dominus; quod quot licet ægroti aderant, sanabantur: quot quot hæmoniaci, liberantur: quot quot malè hæcti, recreabantur.

Blaynsofue Pars prima.

O verè lex Domini immaculata convertens animas: testimonium Domini, fidele, sapienti, im præstans parvulus! *LEX per Moysen data est, lex antiqua quæ malum quidem demonstrabat, sed non sanabat. At gratia, & veritas per Iesum Christum facta est, ut quod scimus faciendum, faciamus. Hac lex spiritus vita in Christo Iesu, quæ liberat nos à lege peccati & mortis, ut ait Apostolus; Nam quæ impossibile erat lege in quo infirmabatur per carnem. Deesse filium suum mittens in similitudinem carnis peccati, de peccato damnavit peccatum in carne, ut justificatio legis impleteretur in nobis, qui non secundum carnem ambulamus, secundum spiritum: qui enim secundum carnem sunt, quæ carnis sunt sapientia; qui vero secundum spiritum sunt, quæ sunt spiritus sentium.* Sensus est, in hoc vel maxime legem & doctrinam Christi Domini præcellere aliis, quod ipse docendo communicet suis spiritum suum quo ita evadant spirituales, ut iam non secundum carnem, sed secundum spiritum vivant. Quod referri potest & illud quod dicebat Dominus; *Spiritus est qui vivificat Caro non prodest quidquam. Verba quæ ego locutus sum vobis spiritus & vita sunt.* Id est, vitam communicant spirituales, non tantum per Sacramenta, sed per attentas considerationes, lectiones, collationes & alios quibus illa Verba divina usurpantur, modos. Quod cum Dominus Judæis diceret: *Ex hoc, inquit Evangelista, Multi discipulorum abierunt retrò, & jam non cum illo ambulabant. Dixit ergo Iesus ad duodecim: Numquid & vos vultis abire? Respondit ergo ei Simon Petrus: Domine, ad quæ ibimus? Verba vitæ æternæ habes. Quasi diceret, ut interpretatur S. Augustinus: da nobis alterum Te, ad quem ibimus, si te relinquimus: cum verò nullus alter sic tui similis, quantuncunque recedant alij, nos à te nunquam discedemus. O verè Apostolica vox! O verè dignum Christo pectus!*

251.

Ioan. 1.

Rom. 8.

Ioan. 6.

III. PUNCTUM.

Si quid est igitur quod nos revocet à doctrina Christi, vel ob id maxime recipienda est: Cum nihil aliud nos inde revocet, quam aliquid inordinatum, cui remedium offert illa doctrina, proindeque tanto ardentius est amplectenda, quanto vehementius ab ea te repellit tentis. Nonne ad me omnes qui laboratis, & onerati estis, & ego reficiam vos. Quid times anime si secundum Evangelium vivas? Ne superbiare, ne irasci, ne aliquo demum affectu inordinatè capi non liceat.

Math. 11.

V

Hæc

Hoc est scilicet quod maxime times; Sed hoc est maxime quod te excitare debet ad Christum, ne tibi aliter, quam ex Evangelio liceat vivere: alioquin quid tibi proderet audire, si non credis? aut quid credere, si non conformiter vivis? An tu erubescis Evangelium? An negas illud esse, Virtutem Dei in salutem omni credenti? An ignoras non auditores, sed factores solos commendari?

Rom. I.

Iac. I.

Nonne audivisti quid Geraseni cum Christo egerint, quando Christus permisit porcos eorum in mare demergi: Rogaverunt illum, inquit facer textus, ut discederet ab ipsis. Maluerunt scilicet carere Christo quam porcis suis. O rem, inquis, execrandam! sed rem quae tamen a te quotidie perficitur, cum ne sensuali appetitu privaris, te Christi doctrina privas. Numquid pro-

Luc. 8.

pterea dicebat Dominus: Nolite sanctum dare canibus, neque mittatis margaritas vestras ante porcos, ne forte conculcent eas pedibus suis. Sanctum dicitur quidquid docuit Christus ne corrumpatur aut profanetur: Margaritae sunt, quae cumque sunt ejus voces, ut in pretio habeantur, Canes vero sunt Impugnatores; & porci Contemptores, ait S. Augustinus. Nonne te pudet vel horum nominum? Oppone autem eis excellentia hae quibus Christus honorat audientes, & facientes verbum Dei. Mater mea & fratres mei hi sunt qui verbum Dei audiunt & faciunt. Potuitne dignius rem commendare? poterisne verò tam dignae commendationi semper obistere?

Matth. 7.

Luc. 8.

Vide Verbo Verbum Dei, & Dominicam Sexagesima in 2. parte, ubi & alia indicantur.

S A B B A T O.

DE HIS PETRI VERBIS AD DOMINUM:

Præceptor, per totam noctem laborantes, nihil capimus: in verbo autem tuo laxaborete. Et cum hoc fecissent, concluderunt piscium multitudinem copiosam. Luc. 5.

VERITAS PRACTICA.

Nisi diligenter advertas, stulto labore consumeris.

RATIO EST, Quia ille stulto labore consumitur, qui relicto facili & fructuoso, totam aut majorem vitam partem transigit in labore difficili, & infructuoso.

Sed nisi diligenter advertas, talis est vita tua labor, labor difficilis & infructuosus, quem ultro suscipis, neglecto facili & fructuoso.

Ergo stulto labore consumeris, Quod sane est diligenter perpendendum, ad cautionem adhibendam.

L P U N C T U M.

Egi potest narratio fusior quam habet S. Lucas, & de qua occurrer in tertia parte iterum dicere. Hic modò siste in consideratione duplicis operæ & laboris, quem posuit Petrus cum sociis, in piscando. Ecce enim tota nocte laborant, & nihil capiunt: Mane autem factò, jactis tantum, ad Domini jussionem, in mare retibus, concludunt piscium multitudinem copiosam,

Dominica 4. post Pentecosten.

Nonne magna est diversitas utriusque laboris: cum ex una parte multum laborarint, & nihil ceperint: ex alia vero, parum laborarint, & multum profecerint?

Hæc est diversitas Laborantium in hoc mundo; hic est duplex hominum labor tam diversus, & directè sibi oppositus, ut aliter sapiens, aliter stultus dicatur, sicut patebit in declaratione Veritatis propositæ, quæ tibi uni ad ulteriorem fructum est applicanda; Nisi enim diligenter advertas, totus in hac stultitia vivis, & laboras, totus hoc stulto labore consumeris; Quod jam pridem dictum fuit Moyfi, à focero Jethro, ut est in libro Exodi.

Ratio quæ affertur non tam indiget probatione, quam attenda rei propositæ consideratione, subjuciendo sibi distinctè duplicem illum laborem valde diversum & oppositum, ex illis duabus circumstantiis simul involutis, quæ faciunt eam diversitatem, Nempè difficultas sine ullo fructu: Et facilitas cum multo fructu. Sit itaque ex his duobus alteruter propositus labor, vel iste facilis & multum fructuosus; vel ille difficilis & planè infructuosus, quis sapiens non eligeret facilem

Exodi 10